

A „magyar kérdés“ vitája az ENSZ közgyűlésén

D. T. Sepilov szovjet külügyminiszter beszéde

Elnök ur, uraim!

A szovjet küldöttség ellenzte, hogy az ENSZ-közgyűlés ülésszakának napirendjére tűzzék a magyarországi helyzetre vonatkozó kérdést. Mi azt tartottuk és azt tartjuk, hogy ez a kérdés a Magyar Népköztársaság belügye.

Mint ismeretes, már a közgyűlés rendkívül külön ülésszakán az ENSZ-t a Magyar Népköztársaság belügyeibe való beavatkozásra akarták felhasználni. A Magyar Népköztársaság forradalmi munkáspárti kormánya tiltakozott e kísérletek ellen. Sebes István, Magyarország ideiglenes külügyminisztere az ENSZ főtitkárhoz intézett november 12-i táviratában ezt írta: „A magyar kormány a legkategorikusabban kijelenti, hogy a Magyar-

országon előállt helyzet rendezése kizárólag a magyar állam belső jogkörébe tartozik. Ezért a magyarországi belső politikai helyzetre vonatkozó bármilyen közvetlen határozat beavatkozást jelent. Magyarország belügyeibe és ellentétben van az Alapokmány 2. cikkének 7. pontjával.

Azokat a nyomtatékos erőfeszítéseket, hogy a magyar kérdést a közgyűlés napirendjén tartásuk, semmiképpen sem a magyar nép érdekeit gondoskodás diktálja, hanem bizonyos köröknek az a szándéka, hogy egyrészt eltereljük a közvélemény figyelmét Anglia, Franciaország és Izrael Egyiptom elleni agressziójáról, másrészt pedig, hogy felbátorítsák a magyarországi földalatti reakciós erőket, amelyeknek az ENSZ támogatását ígéri.

Miért csaptak provokációs lármát a „magyar kérdés“ körül?

Ami a kubai küldöttség határozattervezetét illeti, már messziről büzlök ebből az okmányból a rothadt provokációs szándék. A tervezet rágalmozó koholmányokat tartalmaz, amelyek szerint a szovjet kormány erőszakkal s a magyar hatóságok beleegyezésével magyar foglyokat küld Magyarországra határára kívülre.

Még a „hidegháború“ legsötétebb időszakában is nehéz lett volna egy olyan dokumentumot találni, amely annyira nélkülözne a vadak alátámasztásának legelmeiből követelményeit, amint ez a jelen esetben történik.

A kubai határozat-tervezet szerzői abbéli igyekezetükben, hogy a valószínűség látszatát adják rágalmozó állításoknak, teljesen alapatlant, egy képzeletbeli hirre hivatkoznak, amelyet a budapesti hívtalos rádióállomás közölt volna. A dolog kivizsgálása során megállapítást nyert, hogy a budapesti rádió nem közölt semilyen ilyenféle hírt. A kubai küldött ezért már nem is hivatkozik erre a hírről. A határozat-tervezet más tájékoztató „forrásoként“ az egész világsajtót hivatkozik meg. „Az egész világsajtó“ kifejezés azokra a sajtószervekre vonatkozik, amelyek a reakciós körök rendelkezését engedelmesen végrehajtva, mindenféle kitálatásokat koholnak a magyarországi helyzetről. De Kuba küldötte ma kénytelen volt lemondani arról a „hírforrásról“ is, mivel a „világsajtóban“ semmiféle hiteles tények nem találhatók erről.

Mindezek alapján úgyképpen a kubai küldött provokációs koholmányait. Semmin. Mentessítette magát a bizonyítékok bemutatása alól s a kötelező bizonyítás helyett szennyes gyanúsításokhozokid elő.

A módosított határozat-tervezetnek arra való hivatkozása, hogy Magyarország állítólag megsértette „a fajtárs bűntényének megelzése és annak büntetésére vonatkozó egyezményt“, voltaképpen a forr alátámasztás látszatát akarja kölcsönözni ennek a provokációs dokumentumnak. Tudvalevő azonban, hogy az említett egyezménynek — amely eltilti az olyan szándékkal elkövetett bűntetteket, hogy embereket kiirtsanak csupán azért, mert egy bizonyos nemzettől, néni, faji, vagy vallási csoporthoz tartoznak — semmi köze a magyarországi helyzet kérdéséhez. Ha a kubai küldöttségnek komoly szándéka volna küzdeni az emberirtás ellen, akkor azoknak az országoknak a helyzetéről kellene érdeklődni, ahol valóban előfordulnak e szörnyűségek.

Nézzék csak meg például, mi történik Kényában. A Reuter hírgyűjtés jelentése szerint, a misszionáriusok vallási egyesülete június 19-én kijelentette, hogy a kényai hatóságok letartóztatták és fogvartartanak több mint 500.000 néger. Hunter amerikai publicista a kényai angol hatóságoknak a Kikuiu törzs elleni „az igen kifejező „ülő“ elnevezést viselő elűrését, „a történelem egyik legeredményesebb ember-vadászatának“ nevezte.

A kényai börtönökben és koncentrációs táborokban ezer meg ezer ártatlan ember sínylődik, köztük sok nő és gyermek. E börtönök és táborok őrzésére 14.300 emberből álló egész fegyveres sereget tartanak fenn. De mi történik Algériában, amelynek népe a legkegyetlenebb megtorlásokkal dacolva, bátran küzd a szabadságért?

Edouard Deproux, a francia nemzetgyűlés szocialista parlamenti csoportjának vezetője szörnyű adatot hozott nyilvánosságra. Bejelentette, hogy hivatalos adatok szerint, az algériai harcok kezdete óta a francia csapatok 48.000 algériait pusztítottak el. A Times Of India című lap ezzel kapcsolatban méltán megjegyzi: „Még akkor is, ha elfogadjuk a francia kormány nyilvánvalóan csökkentett számadatait, a gyilkolások méreteit szinte mélysárlásnak kell tekintenünk.“

„Lám, uraim, ezek azok a cselekedetek, a melyek ellen azt kellene emelnie a kubai küldöttségnek, ha valóban küzdeni akar az emberirtás ellen!

Épseben van és a benne lévő 300 vagy még több gyermeknek nem történt semmi baja.

Es alighogy a szovjet hadsereg „kegyetlenkedéseiről“ szóló koholmány szertefoszlott, újabb szennyes hazugságot röpítenek fel arról, hogy a szovjet parancsnokság ezrével deportálja Magyarországról Szibériába a magyar nőket és gyermekeket. A rágalmozókat ez alkalommal is leleplezték, de mit történnek ők ezzel? Folytatják gyalázatos műveiket és holnap már újabb hazugságokat indítanak utnak.

Nem szégyellik magukat bizonyos lapok és rádióállomások ma azt a hamis hírt közölni, hogy 21 szovjet hadosztály utban van Magyarországra fel? Nem hiába mondják: rágalmoz, rágalmoz, valami csak megmarad belőle.

Miért lármáznak tehát azok, akik

és a reakciós propaganda futószalagját irányítják?

Megkapták a parancsot, hogy szórjanak mocskot a szovjet katonákra, akiket Magyarország segítségül hívott amikor a fasiszta terror hulláma már-már az egész országot elborította és akik segítettek a magyar népek, hogy elhárítsa a legnagyobb katasztrófát — a fasiszta horthysta állam visszaállítását, egy agressziós támaszpont, egy háborus tüzfészék megteremtését Európa központjában.

A hisztérikus szovjetellenes és kommunistaellenes légkör megteremtésére irányuló kísérleteknek az a céljuk, hogy megkönnyítsék a sötét reakciós erőket harcát a demokratikus erők ellen mindenütt a világon. De bármennyire is igyekszik a reakciós propaganda elferdíteni az igazi tényállást, az igazság diadalmasodni fog.

A magyarországi események való lényege

A Szovjetunió rendelkezésére álló adatok szerint, valójában mi is történt Magyarországon?

Amint a tények mutatják, a magyarországi régi vezetés durva hibákat követett el az általános politikai kérdésekben és gazdaságpolitikájában. Ezek a hibák, valamint a Magyarország népgazdaságának helyreállítási szakasza során felmerült gazdasági nehézségek jogos elégedetlenséget váltottak ki a lakosság egy részében, amely megkövetelte a hiányosságok és a hibák megszüntetését. Ezeket a követelményeket több magyarországi vezető is támogatta.

A magyarországi régi vezetés által elkövetett súlyos hibák és torzítások ellen október 23-án megkezdődött népi tömegmozgalmak teljesen jogosak voltak. Rövidesen azonban fasiszta reakciós elemek, amelyek népi demokratikus rendszer aláaknázására és megdöntésére törek, a maguk céljaira akarták kihasználni ezt az egységessé mozgalmat.

Már október 23-án, mikor Budapest számos, jószándékú vezetői dolgozó részvételével ülést tartott, a földalatti ellenforradalmi elemek vezetői előre elkészített fegyveres csoportokat hozták ki az utcára. Ezek a fegyveres csoportok Budapestet támgazvágásokkal idézték elő, amelyek aztán a népiellenes erők felkelésévé változtak át.

A magyar kormány, hogy mielőbb véget vehessen a felkelésnek, felkérte a Szovjetunió kormányát, hogy a varsói szerződés értelmében Magyarországon tartózkodó szovjet csapatok adjanak segítséget a magyar rendfenntartó hatóságoknak a rend és nyugalom biztosításában Budapestben. A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának a Szovjetunió Minisztertanácsához intézett 1956 október 24-i távirata így hangzott:

„A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa nevében kérem a Szovjetunió kormányát, küldjön segítségül Budapestre szovjet csapatokat a Budapestben keletkezett zavargások felszámolása, a rend helyreállítása és a békés építő munka feltételeinek biztosítása érdekében.“

Ez a kérés a magyar népek azt az óhajtást tükrözte, hogy sürgősen helyreálljon a rend az országban. Még Nagy Imre is — aki utólag a reakciós erőknek kedvezve, kezdte feladni a szocialista állam pozícióját — október 25-én kijelentette, hogy: „a szovjet csapatok bevetése az ellenforradalmi erőkkel szembeni harcban „rendkívül jelentős és szociális jellegű lépésnek számít.“

A Szovjetunió természetesen nem utasíthatta vissza egy barát állam segítség-kérését. De alig néhány nap múlva, minthogy a szovjet csapatok egyeségeinek további budapesti tartózkodása újabb ürügy lehetett volna a helyzet súlyosbodására, a Szovjetunió kormány, a magyar kormányval egyetértésben, utasítást adott csapatai visszavonására a magyar fővárosból.

Mi történt később? Miután a szovjet csapatok kivonultak Budapestről, a reakciós erők, álarukat lovetve, kegyetlenül mérszázolni kezdtek a magyarországi demokráta harcokat, a becsületes magyar hazafiakat. Magyarország e nehéz napjaiban a fasiszták becsületes hazafiakat huztak fel a budapesti utcák lámpapaváira. A fasiszták megrohanták a kórházakat és sebesülteket löttek agyon. Űzemeket romboltak le, színházakat és múzeumokat gyújtottak fel. A felkelők, miután felgyújtották a budapesti Nemzeti Múzeum épületét, automata fegyverekkel löttek a túzoltókra és katonákra, akik megkísérelték a múzeumban lévő műkínosok megmentését. Akkorok a gyűlöletes hitleri időkben, Budapest utcáit petróleummal leöntött magyar hazafiak holtestekből rakott máglyák komor tűze világította meg. Mellettek, épp úgy mint a hitleri időkben, ott égték a

könyvek, az emberiség haladó íróinak és gondolkodóinak halhatatlan művei.

Igy tehát mindinkább előtérbe kerültek az ellenforradalmi erők, amelyeknek céljuk a magyarországi népi demokratikus államrend megdöntése volt. Ezek az erők meg akarták semmisíteni a szocialista forradalom vívmányait, államosított vállalatokat, állami áruházakat romboltak, használatlanul tették a közlekedési és távközlési eszközöket.

napról napra szemérmelenebbé vált az ellenforradalmi erők egyre inkább a felkelőkkel való közösség utjára taszították a Nagy Imre-kormányt, amely kiengedte a kezéből a vezetés gyeplőjét.

A Horthy hadsereg és a csendőrség volt tisztjei egyre fokozták tevékenységüket. Az ellenforradalom a fehér terrorral megmutatta, a nép előtt valódi arcukat. Jól megszervezett és állig fellegyvertett ellenforradalmi bandák vadálattal kegyetlenül gyilkolták le a kezükbe kerülő munkásokat, parasztok, értelmiségieket és más haladó emberek ezreit.

Idézni fogok néhány esetet, amelyek a kapitalista országok olyan lapjaiban jelentek meg, amelyeket nem lehet a kommunista iránti rokonszenvvel nyulvasítani. Az Associated Press október 31-i híradása szerint például Magyarország valószínű „vadászat“ folyik (szó szerint így írja „vadászat“) a „titkos rendőrség tagjaira“, és hogy a titkos rendőrség 130 tisztségviselőt, akiket október 30-án, kedden, a kommunista párt főhadiszállásánál folyó harc során ejtettek foglyul, fejlet felé felakasztották és halálra vették.“ A a hamis beállítás, hogy a Magyar Dolgozók Pártjának tagjai, akik e vadálattal lincselés áldozatai estek „a titkos rendőrség tagjai voltak“, semmivel sem igazolja a fasiszta gyilkosok ezeket az akcióit. Ez a beállítás azt mutatja, hogy ezek a minden erkölcsi érzéktől kivetkőzött gyilkosok undorítóan reszketnek a közvélemény ítéletétől.

A Die Welt című nyugatnémet lap budapesti külföldiújsója beszámolt arról, hogy sokszáz magyar hazafit agyonlőttek, felakasztottak, vízbefojtottak. A többi között beszámolt arról is az esetről is, amikor a fasiszta felkelők 40 elfogott magyar hazafit élve befalaztak egy földalatti alagútba, ahol még hosszú ideig hallatszott a halálra kárhoztatott szerencsétlenek kopogtatása.

A Vorwärts, a nyugatnémetországi szocialdemokrata párt hivatalos lapja szintén megerősítette, hogy a magyarországi ellenforradalom féktelen tombolásának napjaiban, tömegesen gyilkoltak le ártatlan embereket. A lap hangsúlyozta, hogy a „terroristák nemcsak a kommunistákat, hanem azok családtagjait — asszonyokat, gyermekeket is — meggyilkoltak. A New York Herald Tribune szintén beszámolt arról, hogy Budapestben rengeteg ártatlan ember áldoztatott esett a felkelőknek.

Vajon ki volt ezekben a bűntettekben a közvetlen szervezője? Talán a munkások, vagy a parasztok, vagy talán az értelmiségiek? Nem. A közvetlen szervezője a kizsákmányoló osztályok vezetői voltak. A New York Times elemzése a felkelők osztályösszetételét kiterles nélkül megírta, hogy ezek „a megdöntött vagyonszórtályok maradványai voltak; a volt nagybirtokosok és kulákok, a klerus tagjai, stb., akiket a kommunista tettek szegényekké“. Ezeknek a segegítésére küldték azután a határokon túlról a második világháborúban ezüztölt fasiszta csapatok maradványait, akik mostanig Nyugat-Németországban huzták meg magukat. Az olasz sájt beszámoló szerint, október 30-án virradó éjszaka Nyugat-Németországból Ausztrián keresztül, magyar fasiszta emigránsosztályok tértek vissza Magyarországra. Ezeknek az osztályoknak a tagjai azelőtt a Horthy hadseregben teljesítették

szolgálatot. Az osztagok amerikai fegyverekkel voltak felszerelve. Ime, kiknek csináinak most reklámot, kiket állítanak be a szabadság és a demokrácia védelmezőiként!

Bécsben megalakították az úgynevezett „magyar bizottságot“, amelynek az volt a feladata, hogy támogassa a felkelőket. Habsburg Otto, illyabb Horthy és Hitler magyarországi szállásainálójának — Gömbös Gyulának fia is, valamint a reakciós sötét erőknek más képviselői is előbujtak barlangjaikból, hogy bátorítsák az ellenforradalmi puccs résztvevőit. Amint a Salzburger Volksblatt írja: „A mag, amelyet az a Nyugaton élő emigráció velett el, amely évek óta a Nyugat általi felszabadítással hitegette Magyarországot, megteremtés véres gyümölcsét“.

Igy a békés Magyarország földjein felütlötte fejt a fasiszta fenevad remületes árnyéka. Sok millió magyar élete, alapvető állampolgári joga, otthona és vagyona, életbiztonsága forgott veszélyben.

A Nagy Imre-kormány képtelennek bizonyult nemcsak a reakció offenzívájának megállítására, de a reakció nyomására egymás után ellátoította a kormányból a nemzet demokratikus erőinek képviselőit. Végül is a Nagy Imre-kormány teljesen széthullott és átadta helyét a reakciónak, amely az országban a fasiszta diktatúrát akarta megteremtteni. Magyarországon teljes zűrzavar lett urrá.

E nehéz körülmények között eszmékedni kezdtek azok a dolgozók, akik az események első szakaszában képtelenek voltak helyesen tájékozódni és engedtek a lázadásra bujtatók provokációs felhívásának.

A magyarországi népi demokratikus erők megkezdtek a fasiszmussal szembeni ellenállás megszervezését.

A becsületes államférfiak kiléptek Nagy Imre kormányából, miután meggyőződtek arról, hogy ez a kormány csak spanyolul, az országot már-már unaló fasiszta reakció számár. Kádár János, a Nagy-kormány helyettes miniszterelnöke megalakította az új magyar forradalmi munkáspárti kormányt. Ez a kormány célul tűzte ki a magyar nép demokratikus vívmányainak megvédését és a népi demokratikus államrend megőrzését. Ennek a feladatnak teljesítése nem volt lehetséges a régi Horthy-fasiszta rendszer visszaállításá megkísérlő reakciós fasiszta hordak széttűzése nélkül.

Az új kormány segítséget kért a Szovjetuniótól a fasiszta erők offenzívájának visszavetésére, a rend és az ország normális életének helyreállítására. A szovjet kormány számára nem volt könnyű e kérdés megoldását találni. Számottevőttünk azokkal a nehézségekkel, amelyek elkerülhetetlenül elő állanak akkor, amikor egy ország oszlopait egy másik ország területén használják fel. A szovjet kormány azonban nem maradhatott közömbös a barát Magyarországra sora iránt.

Közzismert tény, hogy a szovjet nép sok millió fiának életét áldozta azért, hogy felszabadítsa Európát, közte Magyarországot is a fasiszta zsarnokság alól. És ime, most a magyar népet ismét az a veszély fenyegette, hogy a fasiszta reakció leigázása alá kerül.

A történelem sohasem boosátozza volna meg a magyar dolgozóknak és a Magyarországi fasiszta elnyomás alóli felszabadításáért ártatlan áldozatokhoz szovjet népek azt, ha most — tizenkét évvel a hitleri hor-

dáknak a második világháborúban történt széttűzése után — a magyar s a szovjet emberek meghátráltak volna az ellenforradalmi puccs résztvevői előtt és eltűnt volna, egy fasiszta tüzfészék helyreállítását Európa közepén.

A szovjet emberek nem tehetők meg azt, hogy ne teljesítsék a Magyar Népköztársasággal szembeni kötelezettségeiket, minthogy a Magyarországgal megkötött békeszerződés — és a jelen esetben emlékeztünk kell arra, hogy ezen az Egyesült Államok és Anglia aláírásai is szerepelnek — előírja nemcsak a Magyarország területén létező összes fasiszta jellegű szervezetek feloszlását, de kötelezi Magyarországot arra, hogy a jövőben se engedje meg az ilyen szervezetek létét és tevékenységét az országban.

Nem hagyhattuk figyelmen kívül azt a tényt sem, hogy Magyarországon a Szovjetunióval szomszédos ország és hogy a két országot, egy államcsoportot egyesítő egyezmény, a varsói barátsági, együttműködési és kölcsönös segítségnyújtási szerződés fűzi össze. A magyarországi reakciós erők gyvölme azt jelentette volna, hogy Magyarország ismét a Szovjetunió, sőt a többi kelet-európai állam elleni agresszív háború hidfőjévé is válik.

Meggyőződésünk, hogy bármely demokráta kormány, amelyet baráti kapcsolatok fűznek egy szomszéd országhoz, eleget tett volna egy olyan segítségkérésnek, amelyet Magyarország intézett a Szovjetunióhoz.

Magyarország forradalmi erői, a szovjet hadsereg egyeségeinek segítségével rövid idő alatt ártalmatlanná tették a felkelőket. Magyarországi kormánya, demokratikus programját valószínűsítva, rendes mederbe tereli az ország életét.

Egyes szónokok, erről az emelvénnyől nem állítják megállapozni a szovjet hadsereget. Nem mondhatók, hogy igen eredetiek voltak. Az utóbbi hetekben az újságok olvasóira és a rádióhallgatókra a hazugságok és szörnyű koholmányok egész áradatát zúdították a magyarországi eseményekkel kapcsolatban. Mindazokat a súlyos és véres gázetteket, amelyeket Magyarország iragikus napjaiban a Horthy-fasiszta összeesküvők elkövettek, most példátlan cinizmussal a szovjet hadsereg katonáinak terhére írták, akik halálmegeelő batorsággal és áldozatkészséggel mindent megiettek annak érdekében, hogy megriekezék és ártalmatlanná legvék ezeket a gyilkos fasiszta összeesküvőket.

Nem tartom szükségesnek azt, hogy itt a szovjet hadsereg védelmére keljek, hogy a szovjet hadsereg morális arcátaláról s elveiről beszéljek. A szovjet hadseregnek nincsen erre szükségé. Tudja, az egész világ, hogy akkor, amikor a fasiszta barbárok halált és pusztulást hozt páncélos hordái előzőlöntöttek Európát és úgy tűnt, hogy ellipóriák és porrázuúzzák az évezredes civilizációt, a szovjet hadsereg volt az, amely szézuúta a hitleri Wehrmacht fő erőit és ezáltal megmentette a világot a fenyegető fasiszta leigázás veszélyétől. Ezekben a példátlanul álló harcokban a szovjet katonák — nemcsak hősiességüket bizonyították be a világ előtt —, hanem magasztos morális elveiket is. A háas emberiség még századok múltával is tisztelget fog megemlékezni a szovjet hadsereg fegyverlénveiről.

Ezért tehát a rágalmozóknak a szovjet hadsereggel kapcsolatos hazugságai és koholmányai sohasem találhatnak meghallgatásra.

A külföldi reakció szerepe a népiellenes államcsíny megszervezésében

Szeretnék beszélni itt a megvisszázandó kérdés egy másik vonatkozásáról is.

A rendelkezésünkre álló konkrét adatok világosan mutatják, hogy a Magyarországon lefolyt események egészen más jellegű dőltek volna és nem jártak volna vérontással, ha — már kezdettől fogva, — a belöldi ellenforradalmi erők tevékenysége mögött nem álltak volna ott a külföldi bujtatók, akik már hosszú idő óta készítettek elő Magyarországon a népi demokratikus rendszer elleni fasiszta államcsínyt.

Valójában a külföldi szubverzív központok ezirányú tevékenysége senki számára sem titok. Ezt a tevékenységet nem magánszemélyek, vagy magánszervezetek végzik, hanem olyan állami szervezetek, amelyek a legfelsőbb állami hatóságoknak vannak alárendelve, amelyeket az állami költségvetésből tartanak fenn.

Igen tanulságos például az a tény, hogy az amerikai szenátus határozata értelmében, a kongresszus múlt évi jegyzőkönyveiben szerepel a szocialista országok elleni szubverzív akciók részletes tervét tartalmazó okmány is. Ez a terv, a többi között, előírja, hogy különleges kádereket kell kikénezní az ellenállási műveletek vezetésére, a propaganda, az aláaknázás és a behatolás céljaira“ ezekben az országokban. David Sarnow, a terv

szerzője így ír: „Szükségünk van egy olyan iskolai és ervelemi hálózatra, amely előkészíti a hidegháborúhoz szükséges kádereket. A cél itt nem a szó szoros értelmében vett oktatás, hanem a kémekek műszaki és szellemi céljait és az ideológiai-lelektani háború egyéb szempontjait szolgáló különleges kikézés... Meg kellene alakítani a politikai harcászati valamelyes akadémiáját.“

Számos nyugati szerv már régóta minden propagandaszköz felhasználatára, hogy a népi demokratikus országokban meglévő államrendszer megdöntésére bujtogasson: e szervek különleges „központokat“ létesítenek a Német Szövetségi Köztársaság és Ausztria területén, ahonnan rendszeres felforgató tevékenységet folytatnak a kelet-európai államok ellen, beleértve kének a diverzionista csoportok küldését is ez országok területére.

Nem véletlen, hogy 1955 második felétől kezdve érezhetően fokozódott az amerikai kormánykörök beavatkozása Magyarországi belügyeibe. Egyes amerikai hivatalos szemlévésegek üzeneteiben a törvényes hatalom megdöntésére szólították fel a magyar népet; ez év április 16-án az USA képviselőháza határozatot fogadott el, amely nyílt felhívás a népi demokratikus országok ugyne-

(Folytatása a 4-ik oldalon)

D. T. Sepilov szovjet külügyminiszter beszéde

(Folytatás a 3-ik oldalról.)

vezeti „felszabadítására”; egyes nyugati országok rádióállomásai rendszeresen szubverzív felhívásokat közvetítenek; léggömbök útján tömegesen terjesztik a rágalmozó röpítőket; nyíltan támogatják a magyar emigránsok soraiban a fasiszta sörpártyát; kémeiket és diverzánsokat küldenek Magyarországra. Im már világossá vált, hogy mindezek célja a titokban előkészített népellenes összeesküvés támogatása volt.

Onok jól tudják, hogy az USA felforgató tevékenységét a kelet-európai országok ellen az amerikai kongresszus törvényerejű, sőt mi több, a hivatalos politika magaslatára emelte. Emlékezzünk vissza, milyen viharos viták voltak a közgyűlésben, amikor az USA-ban első ízben fogadták el az államok gyakorlatában példátlanul álló törvényt, amely felhatalmazza a kormányt, hogy 100 millió dollár költséggel felforgató tevékenységgel E törvény kiterjesztését kimondja, hogy ezt a pénzt a Szovjetunióban, Lengyelországban, Csehszlovákiában, Magyarországon, Romániában, Bulgáriában, Albániában, valamint a Német Demokratikus Köztársaságban és más országokban lakó „válogott személyek” (!) támogatására szánják, továbbá olyan személyek segélyezésére, akik ezekből az országokból vagy területekről menekültek el, abból a célból, hogy ezekből a személyekből alakítsák meg az észak-atlanti szerződés szervezeteit támogató fegyveres erők alegységeit, vagy pedig más célokat.

Az amerikai diplomaták akkor az ENSZ szónoki emelvényéről igyekeztek bebizonyítani, hogy mi nem értettük meg jól ezt a törvényt, hogy egyáltalán nincs szó a szubverzív tevékenység megszervezésének pénzéről, hanem a menekülteknek nyújtandó jótékonyági segélyről. Az a törvény azonban, amelyet az imént idéztünk, épületes és feltárja, mire gondoltak a törvény szerzői: az amerikai kényszerítést által kiváltható olyan személyek pénzéről volt szó, akik a szocialista államok területén laknak és akiket mindenfajta alaktámasztó tevékenységre akarnak felhasználni, beleértve azt is, hogy ezekből a személyekből alakítsák meg a fegyveres erők bizonyos alegységeit.

Azóta évenként hozták hasonló törvényeket az USA-ban és számtalan dollárfolyamok táplálták a felforgató tevékenységet. Az 1956 július 18-án elfogadott 726. számú törvényről további 100 millió dollárt irányoztak elő erre a tevékenységre, az 1956–1957-es költségvetési évre. Ezen túlmenően a törvényhozó szervek felhatalmazták az amerikai kormányt, hogy ez összeget felül más pénzalapokból is bizonyos összegeket fordíthat felforgató célokra.

Az utóbbi évek során a Magyar Népköztársaságban igen sok, külföldről pénzelt szubverzív csoportot alakítottak le. A Magyar Népköztársaság kormánya többször tiltakozott amiatt, hogy bizonyos nyugati államok durván beavatkozzanak Magyarországi belügyeibe. Így hát a magyarországi ellenforradalmi puccsot már régóta tervszerűen és alaposan előkészítették s ebben külföldi erők tevékeny részt vettek. Magától értetődik, hogy az előkészítők titokban folytak. Időnként azonban a beavatkozó személyek közül egyik-másik elszökt a magát.

Igy például Drew Pearson, ismert amerikai szemleirő a Daily Mirror november 8-i számában közölt cikkében idéz néhány kijelentést abból a beszélgetésből, melyet Fabian Béla, a reakciós külföldi magyar emigráció egyik vezetőjével folytatott. „A magyar nép fel fog lázadni... Ha Önök egy kis segítséget nyújtanak, Magyarországot lángolóbban... Az Önök léggömbjei hasznosak voltak” — mondotta Fabian Béla.

Nem lehet megelégedni arról sem, hogy Varga Béla, az amerikai magyar emigránsok központ vezetője a magyarországi véres események előestéjén New Yorkban kijelentette: a magyarországi földalatti körök rövidesen megkezdik a felkelést. Varga „megjósolta”, hogy egy vagy két héten belül Nagy Imre kerül hatalomra. Mindszenty bíboros pedig kizabados a börtönből.

A magyarországi puccs kudarcát kommentálva, még egyes amerikai lapok is kénytelenek most beismerni, hogy bizonyos külföldi köröket súlyos felelősség terheli a magyarországi vérontásokra való uszításért. Így a New York World Telegram and Sun „A mi lelkiismeretünk terheli” sokatmondó címmel közölt vezércikkében szeméretlenül az amerikai bujtatóknak, hogy hiu reményeket ébresztettek a titkos magyar reakciós mozgalom soraiban. A mi propagandánk — bármilyen jószándék is vezérel bennünket, azt a benyomást keltette bennük, hogy a jenikiek jönni fognak — állapítja meg a lap.

Az ellenforradalmi puccs kudarcát után Magyarországról megkezdett összeesküvés most nyíltan kijelentik: biztosra vették, hogy ha fegyvert

fognak, megkapják a megígért katonai segítséget.

A Christian Science Monitor november 12-én a következő című cikkét közölte: „Mint jelentik, a nyugati propaganda félrevezette a magyarországi felkelőket”. A cikk kiterjesztés nélkül megírja, hogy „az Egyesült Államokba érkezett magyarországi felkelők soraiban uralkodó hangulat főeleme az, hogy keserűen csalódtak a Nyugatban”. A lap szerint a felkelők, akiknek messzesemmi ígéretekkel, bizonyosra vették, hogy a Nyugattól nemcsak rokonszenvező kijelentéseket, hanem politikai, sőt

A helyzet feljes normalizálása magának a magyar népnek az ügye

Azt javasolják itt nekünk, hogy az ENSZ avatkozzék be a magyar állam belügyeibe. Miközben Magyarországon már helyreáll a rend, miközben a Magyar Népköztársaság kormánya már rá is tért az általa meghirdetett nagyszabású program megvalósítására, lényegében azt ajánlják nekünk, hogy ismét robbantsuk ki a harcot a magyarországi népi demokratikus rendszer ellen. Merthintzen csak így lehet értelmezni az itt elhangzott felhívásokat, hogy küldjünk Magyarországra ENSZ karhatalmi erőket, sbb. az ilyenféle javaslatok kezdeményezői szeretnék azt a benyomást kelteni, mintha ők nem tudnák, hogy az ilyen intézkedések nem szándíthatják, hanem veszélyeztetik a béke ügyét.

Aki valóban azt óhajtja, hogy Magyarország a súlyos megpróbáltatások után mielőbb rendeződjön, hogy minél gyorsabban begyógyítsa a fasiszta felkelők által okozott sebeket, annak nem szabad megakadályoznia az ország élete normalizálásának most végrehajtandó folyamatát.

Mire van a legnagyobb szüksége Magyarországnak? Ugy véljük, hogy a békére és nyugalomra, erélyes tevékenységre a gazdasági élet megszervezéséhez és fellendítéséhez, a normális állami és közéleti tevékenység helyreállításához. Vajon előmozdíthatja-e ezt bizonyos körök uszító politikája, ami a kubai küldöttség határozati javaslatában és más, itt elhangzott beszédekben jutott kifejezésre? Nem, ez a politika nyilvánvalóan nem arra irányul, hogy ne szűnjenek meg Magyarországon a rend, a béke és a nyugalom mielőbbi helyreállítása ebben az országban.

A magyar népnek most anyagi segítség van szüksége. A közgyűlés kifejtette szempontjait ebben a kérdésben. A Szovjetunió és a többi szocialista állam máris jelentős támogatásban részesíti Magyarországot. Elegendő megemlíteni, hogy a szovjet-magyar határon keresztül naponta 700 vagont is elérő élelmiszer, építőanyag és felszerelés érkezik Magyarországra. Mint ismeretes, sok más ország szintén segíti Magyarországot.

A szovjet küldöttség véleménye szerint a fő feladat most az, hogy ne szűnjen fel a szenvedélyeket az úgynevezett „magyar kérdés” körül, hanem tegyünk meg minden tőlünk telhető intézkedést, hogy megkönnyítsük a rend, a béke és a nyugalom mielőbbi helyreállítását ebben az országban.

A magyar munkás-paraszt kormány megkezdte a széleskörű építő intézkedések valóra váltását. Ez a legkézenfekvőbb biztosíték arra, hogy a népi demokratikus Magyarországon, a többi szocialista állam családjában, az összes államokkal való kereskedelem, baráti kapcsolatait fejlesztve, sikeresen halad majd a béke és a fejlődés útján.

Ami a Szovjetunió és a Magyar Népköztársaság kapcsolatát illeti, ismeretesek azok az alapvető elvek, amelyekre a szocialista államok kapcsolatai épülnek. A szocialista államok, amelyeket közös eszmények egyesítenek, kapcsolataikat a teljes egyenjogúságra, a területi épség, az állami függetlenség és szuverenitás tiszteltbentartására, a másik ország belügyeibe való beavatkozásnak alapját képező, hogy nem zárja ki, hanem ellenkezőleg, feltételezi a szocialista államok szoros testvéri együttműködését és kölcsönös segélyezését minden téren. A fenti elveket a szovjet kormány 1956 október 30-i nyilatkozata ismételtelen leszögezte. A szovjet kormány szilárdan és következetesen valóban váltja e nyilatkozatban foglalt elveket.

A fenti nyilatkozat értelmében fogjuk megfogadni a szovjet csapatok Magyarországon való állomásozásának kérdését is. A magyar kormány-nal létrejött megállapodás alapján, kivonjuk a szovjet csapatokat Budapestről, mielőtt normalizálódik a helyzet a magyar fővárosban. Ugyanakkor a szovjet kormány megkezdte a városi szerződésben részvevő Magyar Népköztársaság kormányával a tárgyalásokat a szovjet csapatok Magyarországon való állomásozásának kérdésében.

A Szovjetunió egyáltalán nem hívta annak, hogy egyes országok o-

szükség esetén határozott és gyors katonai akciókat is várhatnak (hangsúlyozom, katonai akciókat!).

Es im, a fasiszta kaland bukása után, azok, akiknek a lelkiismeretét terheli javarésben a felelősség a magyarországi vérontásért, most kirokodikönnyek hullatnak a magyar nép szenvedésére fölött. Nem áttalanak erkölcsöt prédikálni és erkölcsi leckét adni azoknak, akik hozzásegítették a magyar népet, hogy megvédje demokratikus vívmányait, hogy megmentsse nemzeti függetlenségét. Uraim, nem méltán felüli képmutatás ez?

patai más országok területén állomásoznak. Egyetértünk Nehru urral, India miniszterelnökével, aki nemrégiben ismét állást foglalt az ázsiai és európai katonai paktumok ellen, katonai csapatok idegen országokban való állomásozása ellen és az ellen, hogy idegen államok számára megengedjék, katonai támaszpontok létesítését idegen területen. A leszerelés és a nemzetközi feszültség enyhítésének kérdéseiben november 17-én közölt szovjet kormánynyilatkozat széleskörű és hatékony programot tartalmaz a fegyveres erők csökkentésére, a más államok területén lévő összes légi és tengeri támaszpontok bizonyos határidőig történő teljes felszámolásra és a későbbi általános leszerelésre.

A szovjet küldöttség javasolja, utasítsák el a kubai küldöttség indítványát, mint a nemzetközi légkör megérzésére irányuló rágalmozó hamisítványt. A népek nem bocsátják meg nekünk, ha engedjük félrevezetni magunkat azok részéről, akik az úgynevezett „magyar kérdés” körüli politikai mesterkedésekkel el akarják terelni az ENSZ figyelmét a haladéktalan megoldásra való sürgős nemzetközi kérdésekről és elsősorban azokról a kérdésekről, amelyek Anglia, Franciaország és Izrael Egyiptom elleni agressziója folytán álltak elő, minthogy ebben a tényszerűen a helyzet még most is rendkívül veszélyes.

Uraim! E felelősségteljes percekben, amikor bizonyos körök mindent megtesznek annak érdekében, hogy újból felélesszék a „hidegháború” lázát, hogy súlyosítsák a nemzetközi feszültséget, mindannyiunk kötelessége mindent elkövetni a béke és a nemzetközi együttműködés megszilárdításáért. Ezt követelik az Egyesült Nemzetek Szervezetének magasabbos célkitűzései.

A Szovjetunió, akárcsak eddig, továbbra is híve a népek közti békének és sokoldalú együttműködésnek. Határozottan és állhatatosan felhasználunk minden lehetőséget arra, hogy mindinkább megszilárdítsuk a békét és a népek biztonságát.

A RMP Központi Vezetőségének és a RNK kormányának küldöttsége Budapestre utazott

Szerdán este hagyta el a fővárost a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének és a Román Népköztársaság kormányának küldöttsége, hogy Budapestre utazzon. A küldöttségben a következő elvtársak vesznek részt: Gheorghe Gheorghiu-Dej, az RMP KV első titkára, Chivu Stoica, az RNK minisztertanácsának elnöke, az RMP KV Politikai Irodájának tagja, és Emil Bodnarus, az RNK minisztertanácsának első alelnöke, az RMP KV Politikai Irodájának tagja.

A küldöttség kíséretében a következő elvtársak vannak: Aurel Malan, a külügyminiszter helyettese, Valentin Steriopol, a külkereskedelmi miniszter helyettese és Valter Roman egyetemi tanár.

A küldöttséget a baneasai állomásra elkísérték Gheorghe Apostol, Petre Borila, Nicolae Ceausescu, Iosif Chisinevski, Miron Constantinescu, Alexandru Draghici, Mogyócs Sándor, Constantin Pirvulescu, Dumitru Coliu, Leonte Rautu, Leontin Selejan, Stefan Voitec, Fazekas János, Al. Birladeanu, S. Bughici, Gh. Hossu, Alexa Augustin, Constanta Craciun, I. Cozma, M. Florescu mérnök, Gherasim Popa mérnök, C. Doncea, D. Simulescu, St. Balan mérnök, P. Constantinescu-lasi akadémikus professzor, Gh. Diaconescu, I. Dumitru, Gh. Gaston Marin, V. C. Loncear, Manea Manescu, dr. Voinea Marinescu, I. Mineu, Marcel Popescu, Szenkovics Sándor, Marin Stanciu, M. Suder, C. Teodoru elvtársak és mások.

Jelen volt még Keleti Ferenc, a Magyar Népköztársaság bukaresti rendkívüli és meghatalmazott nagykövete, valamint más Bukarestben akkreditált diplomáciai küldöttségek vezetői.

—

Adenauer pártjának veresége a nyugatnémetországi közszégi választásokon

STUTTGART. (Agerpres.) A Württembergi Nachrichten közli, a Baden-Württemberg nyugatnémetországi tartományban november 11-én lefolyt közszégi választások első eredményét.

A nyugatnémetországi lapok tudósítói hangsúlyozták, hogy a rendkívül bonyolult választási rendszer következtében a végleges eredmény csak a jövő hó közepéig lesznek ismeretessék.

Az eddig nyilvánosságra került eredmények szerint, Baden-Württemberg kilenc városában, amelyek között szerepelnek Stuttgart, Mannheim és Karlsruhe ipari központok, a Németországi Szocialdemokrata Pártra esett szavazatok növekedése mutatkozik.

Legújabb táviratok

Kádár János nyilatkozata a román sajtóügynökségeknek

BUDAPEST. (Agerpres.)

Kádár János elvtárs, a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány elnöke a következő nyilatkozatot adta a román sajtóügynökségeknek: „KERDES: Kérjük, néhány sorban vázolja a jelenlegi magyarországi helyzetet.

VALASZ: Az elmúlt hét végén Magyarországon véget ért a fegyveres csoportok felszámolása és ma már csak egészen kis számú bandák tartózkodnak az erdőkben. Vidéken a helyzet hamarabb konszolidálódott. A parasztság szorgalmasan végzi az elmaradt mezőgazdasági munkákat.

Az üzemekben sorra kezdtek felvenni a munkát, elkor azonban kisebb fegyveres terrorista csoportok sokhelyütt megfenyegették a dolgozókat, s ennek következtében újabb munkabeszüntésekre került sor. A munkásosztály azonban egyre inkább a munka felvétele mellett foglalt állást. Sokhelyütt felelőtlen elemek befolyásolták a munkásokat és a termelés felvétele ellen agitáltak. A munkásosztály felelősségteljesen jelezte, hogy ezekről az elemekről egyre inkább elkülönítik magukat és elzavarnák őket a tanácskozással.

Olyan kérelmek érkeztek a kormányhoz, hogy szüntesse a magyar karhatalom újraszervezését, amelynek segítségével gátat lehet vetni a munkát és közbiztonságot veszélyeztető terrorcselekményeknek.

Nagy hatással volt a munkásosztályra a kormány rendelete a munkástanácsok megszervezéséről. A munkástanácsok széles jogkörrel rendelkeznek a gyári ügyekben, a bérrendszer helyi megállapításában, valamint az üzem jövedelme bizonyos hányadának a munkások között való felosztásában. A gyári munkástanácsokat, melyek ideiglenes jelleggel működnek, a közeljövőben a gyár valamennyi dolgozójának jelenlétében fogják véglegesen megválasztani.

Jelenleg az a helyzet, hogy a munkástanácsok Budapestén és a vidéki üzemekben egymásután hoznak határozatot a munka felvételéről, úgy, hogy az ipar és közlekedés rendje — természetesen a többet szűnő miatt beállott nyers-, fűtő- és segédanyag hiányt leszámítva — helyreállt.

Az a nagy feladat áll előttünk, hogy helyreállítsuk a harcok során keletkezett súlyos károkat, megindítsuk a termelést és megakadályozzuk a fenyegető inflációt.

KERDES: Melyek voltak azok a tényezők, amelyek lehetővé tették, hogy az ellenforradalmi erők felszínre jussanak?

VALASZ: Az ellenforradalmi erők egyre nagyobb befolyásukat elsősorban a Nagy Imre-kormány gyengeségének köszönhetik. Ez a kormány nem lépett fel az ellenforradalom jelenségeivel szemben, részben tehetetlennek mutatkozott, részben uszított az árral és engedett a mind erősebb jobboldali követeléseknek, amelyeket a kormánnyal szemben támasztottak. Az ellenforradalmi erők nyílt programját Mindszenty hercegprímás fogalmazta meg, aki már a Nagy Imre-kormány felszámolására, a demokratikus és szocialista vívmányok, a földreform és az üzemek társadalmi tulajdonba vétele ellen lépett fel. Közben a városokban és falvakon folyt a kommunizmus és munkásiunkcionáriusok, de sok helyütt az egyszerű munkások letartóztatása, legyilkolása és a bestiális kegyetlenkedések sorozata.

KERDES: Milyen stádiumban van Budapest életének normalizálódása?

VALASZ: Budapest élelmiszerellátása nagyjából kielégítőnek mondható. Az élelmiszerüzletek előtt álló sorok csökkentek. Nagy sorok állnak viszont a textil-, vas-, edény- és más üzletek előtt, mert az inflációtól való félelem miatt nagy a felvásárlási láz. A rendőrség újraszervezésével párhuzamosan megindult a határozott fellépés a rablások és fosztogatások ellen, amelyeknek elkövetői között nagyszámú, a börtönből kiszabadított közönséges bűnöző van.

A városi közlekedés hálózatának helyreállítása megkezdődött. A közutak egész idő alatt gondoskodtak a lakosság szükségleteinek kielégítéséről, most azonban a szénkészletek kimerülése miatt bizonyos áramkorlátozásokat kellett bevezetni.

KERDES: Mi a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány álláspontja a nemzetközi kapcsolatokkal illetően?

VALASZ: Ezt a kormány november 4-én nyilvánosságra hozott nyilatkozatában ismertettük. Minden országgal — elsősorban a szocialista országokkal — baráti kapcsolatokat kívánunk létesíteni teljes függetlenségünk és szuverenitásunk tiszteltbentartásának alapján. A kormány nagyra értékeli és hálásan köszöni azt a segítséget, amelyet a különböző országok, főleg a szocialista országok nyújtottak népünk néhét napjaiban.

Megragadom az alkalmat, hogy a román népnek, a Román Népköztársaság kormányának és társadalmi szerveinek ezuton is kifejezzem egész népünk köszönetét nagylelkű adományaikért.

Hírek — Közlemények

NOVEMBER 24

Dózsa György november 25-ig: A SZÓKEVÉNYEK. Naponta 10 és 12 óraor. matiné. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óraor. Balcescu november 25-ig: BIGAMIA. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óraor. Naponta 11 óraor matiné. Herbák János november 25-ig: BIGAMIA. Előadás: 3,30, 5,30, 7,30, 9,30-or. I. L. Caragiale november 25-ig: GRÖF MONTE CHRISTO. II-ik rész. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óraor. Iljuszágy november 25-ig: BURMA VENDEGSZERETŐ FOLD. JEL. GÖGÖS HERCEGNŐ. Előadások: 3, 5,30 és 8 óraor. Solidaritate november 25-ig: ORDOGADTÁ SZEPSEG. — Gorkij Maxim nov. 25-ig: LEJOTTEK A HEGYKBOL. Ille Pintilie (Gradiste) CFR november 23—25-ig: ARLBERG-EXPRESS. Előadás: hétköznap 6 és 8 óraor, vasárnap 2, 4 és 6 óraor. December 30 november 24 és 25-én: MEXIKOI LEANY. Előadások: 3, 5 és 7 óraor.

MUZEUM

A porcellánkiállítás, valamint a művészeti osztály, az 1848/49-es forradalmi múzeum, s a régészeti osztály megtekinthető vasárnap, kedden és pénteken 10-13 és 16-19 óra között az aradi Kulturpalotában lévő Tartományi Múzeumban.

NOVEMBER 24

Az 1957. évi fűtőanyag-títek kiosztása

3. SZAMU KÖZPONT: PERNYAVAN (a mezőgazdasági pontnál): Dumbrava Rosie, Vadului, Lunga, Mihai, Podului, Tirtului, Negu-luța, Mica, Balada és Dante utcák lakói.
6. SZAMU KÖZPONT: (VOLT TARTOMÁNYI NEPTANACS EPO-LETEBEN): C. Romanilor, Mosilor és Remus utcák lakói.
7. SZAMU KÖZPONT: (VOLT TARTOMÁNYI NEPTANACS EPO-LETEBEN): Cuza Voda utca lakói.
8. SZAMU KÖZPONT: (VOLT TARTOMÁNYI NEPTANACS EPO-LETEBEN): Baritiu utca és az Avram Iancu tér lakói.
9. SZAMU KÖZPONT: (VOLT TARTOMÁNYI NEPTANACS EPO-LETEBEN): Tudor Vladimirescu, Tirtoviste, Balta Mica, Cimpul Liniste és Delta utcák lakói.

Az orvosfudományi társaság gyógyszerészeti szakosztálya felhívja az érdekeltek figyelmét, hogy

pénteken, november 23-án este fél 8 órai kezdettel

tudományos ülést tart

a társaság Horea utca 2. szám alatti székházában.

Az ülésen Schreiber L. és Kövér K. gyógyszerész, valamint Sirbu Beatrix gyógyszerész tart előadást.

Könyvtárak figyelmébe!

A rajoni központi könyvtár (Kulturpalota, telefon 10-15) és a gyermek, valamint ifjúsági könyvtár (Köztársaság utja 89) különböző nyelvű irodalmi, ideológiai, tudományos, technikai, stb. könyveket kölcsönöz az olvasóknak. Beiratkozás díjmentesen történik a személyazonossági igazolvány, iskolásoknak az

NOVEMBER 24

Gyermekek figyelem!

Szombaton és vasárnap, november 24—25-én délután 4 óraor

HÓFEHÉRKE

meséjét láthatjátok a báb-színházban.

OTT LEGYETEK!

Az Aradi Állami Filharmonia

szimfonikus zenekara szombaton, november 24-én este 8 óraor tartja a Kulturpalotában VII. szimfonikus hangversenyt. Műsor: Enescu: I. A-dur rapszódia, Beethoven: D-dur hegedűverseny, Richard Strauss: Szimfonikus költemény (Aradon először), Weber: Oberon nyitány. Vezényel Brinzeu Nicolae, a hegedű-szóló Balogh Ferenc (kolozsvári) játssza.

Pénteken, november 23-án délután 5 óraor oktató hangverseny az ifjúság számára.

Figyelem!

Az aradi TEBA textilgyár értesíti az érdekelteket, hogy naponta 7—17 óra között díjmentesen fordíthatják el a szénegétesből maradt salakot.

EDUTARAS

November 23-án, pénteken, felhős égből és nedves időjárás várható. Általános jellegű eső, a hőmérséklet emelkedik. Nappal plusz 4—8 között, éjszaka plusz 1—4 között lesz. Mérsékelt szél.